

РЕШЕНИЕ

№ 12951

гр. С., 22.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело
№ 20221110152230 по описа за 2022 година

Образувано е по искова молба, подадена от Е. Е. К., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. „Е. Й.“ № 83, вх. А, ет. 3, ап. 6, срещу Прокуратурата на Република България, с която е предявен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода 13.04.2022 г. -27.09.2022 г. в резултат на привличането ѝ като обвиняема за престъпление по чл. 316 вр. чл. 315, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, което не е извършила и след изтичането на преследвателската давност, по ДП № 15268/2019 г. на 06 РУ СДВР, пр.пр. № 36216/2019 г. на СРП и пр.пр. № 17558/2022 г. на СГП, ведно със законната лихва от 26.09.2022 г. до датата на влизане в сила на прокурорски или съдебен акт, с който се признава, че деянията, за които ☐ е повдигнато обвинение, не съставляват престъпление по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

Ищецът твърди, че срещу него е повдигнато незаконно обвинение за документно престъпление, което не била извършила, доколкото след приемането на две съдебно-почеркови експертизи по досъдебното производство, от които се установявало, че не извършила процесното престъпление, продължаването на наказателното производство представлявало очевидно нарушение на закона и злоупотреба с правомощията на Прокуратурата по повдигане и поддържане на обвинение. На следващо място, дори и при наличие на достатъчно доказателства по смисъла на чл. 219 НПК за повдигане на предварително обвинение, то била изтекла погасителната давност за наказателно преследване, тъй като за процесното престъпление се предвиждало наказание до три години лишаване от свобода,

поради което давността била пет години съгласно чл. 80, ал. 1, т. 4 НК, а давността не била спирана или прекъсвана с действие на надлежните органи по разследване на същото престъпление. На 21.09.2022 г. ищцата получила призовка по досъдебното производство и до 26.09.2022 г., когато ѝ било предявено постановление за привличане като обвиняем от 20.09.2022 г., плакала поради изпадането си в истински според нея шок и стрес, и била уплашена, че ще бъде набедена в престъпление, което не била извършила, и и трябвало да пие успокоителни. За периода от 21.09.2022 г. до 27.09.2022 г., когато подала исковата молба, изпитвала изключително чувство на несправедливост, доколкото твърди, че била набедена в престъпление пред Прокуратурата. Моли съда да постанови решение, с което да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК Прокуратурата оспорва иска по следните съображения:

- към датата на подаване на исковата молба липсва прекратено наказателно производство въз основа на стабилен прокурорски акт или влязъл в сила съдебен акт, в който да са констатирани сочените от ищеца пороци, че били събрани доказателства за липсата на престъпление, извършено от ищеца, както и за изтекла давност за наказателно преследване за същото престъпление;
- твърдените неимуществени вреди не се доказва да са пряка последица от висящото наказателно производство, още повече, че ищецът не могъл да претендира вреди от производство, което не е приключило с окончателен извод, че срещу ищеца е било повдигнато незаконно обвинение;
- липсват доказателства за незаконосъобразни действия срещу ищцата от страна на ответника, който не разпространил информация в публичното пространство относно воденото наказателно производство срещу ищеца, а по отношение на същия била взета най-леката мярка за неотклонение „подписка“, която по никакъв начин не ограничавала нейните права;
- при условията на евентуалност оспорва като прекомерен размера на претендираното обезщетение при липса на ищцови твърдения за необичайно претърпени неудобства от воденото наказателно производство, като претенцията не била съобразена с вида, характера и интензитета на упражнената срещу ищцата принуда, която не било установена да е незаконосъобразна в случая;
- претендираното на основание чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатско възнаграждение следва да бъде присъдено в минимален размер съгласно разпоредбите на НМРАВ при липса на фактическа и правна сложност на делото.

Съдът, като прецени събраните доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ.

Съобразно чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда,

при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

С оглед посочената разпоредба, за да възникне претендираното от ищеца право за обезвреждане на неимуществените вреди, причинени му от Държавата, чрез орган на Прокуратурата на Република България, вследствие на повдигане на незаконно обвинение, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните материални предпоставки (юридически факти): 1) на ищеца да е повдигнато обвинение за извършено от него престъпление; 2) образуваното наказателно производство да е прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано; 3) ищецът (обвиняем) да е претърпял неимуществени вреди в посочения размер, и 4) да е налице причинно-следствена връзка между повдигнатото незаконно обвинение и причинения вредоносен резултат. Тези факти подлежат на доказване от ищеца.

Недопустимо предявен е иск по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ поради липса на правен интерес, доколкото наказателното дело по повдигнатото обвинение е висящо. Допускането за разглеждане на такъв иск на практика би означавало произнасяне на гражданския съд по законосъобразността на процесуални действия по наказателно дело, което не е приключило с влязъл в сила съдебен акт, като по този начин се дерогират правораздавателната компетентност и инстанционния контрол на наказателния съд (т. 13 от ТР № 3/22.04.2005 г. по тълк. д. № 3/2004 г. ОСГК на ВКС; Определение № 60310 от 12.10.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3663/2021 г., IV г. о.; Определение № 25060 от 28.10.2019 г. на СГС по гр. д. № 16605/2018 г.; Определение № 592 от 8.12.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4492/2017 г., IV г. о.; Определение № 279 от 17.03.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5926/2014 г., IV г. о.).

В исковата молба е посочено като вредоносно поведение от страна на Прокуратурата на Република България привличането на лицето като обвиняем след изтичане на погасителна давност за наказателно преследване, както и при събрани достатъчно доказателства, че деянието не е извършено, доколкото съгласно заключенията на приетите в досъдебното производство експертизи подписите, изписани от името на Ева К., били истински.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че производството е образувано като досъдебно производство № 15268/2019 г. по описа на 06 РУ СДВР, пр. пр. № 36216/2019 г. по описа на СРП, пр. пр. № 17558/2022 г. по описа на СГП, като ищецът е привлечен като обвиняем с постановление от 20.09.2022 г., предявено му на 26.09.2022 г. за престъпление по чл. 316, вр. чл. 315, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Видно от представените по делото доказателства с обвинителен акт срещу ищеца е образувано НОХД № 20231112000953 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 100-ен с-в, за престъпление по чл. 316, вр. чл. 315, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, като с Разпореждане от 14.06.2023г. е насрочено разпоредително заседание на 10.10.2023 г. и е постановено препис от обвинителния акт да се връчи на подсъдимата Е. К. и ищца по настоящото дело.

По делото липсват доказателства за влязъл в сила съдебен акт, с който ищцата да е оправдана или наказателното производство, образувано за съответно деяние срещу нея, да е прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност. Така твърденията в исковата молба и приетите по делото доказателства към момента на приключва на съдебното дирене обективно изключват осъществяването на което и да е основание за незаконност на обвинението по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ и стабилизират единствения възможен извод за преждевременно предявена претенция за обезвреда срещу Прокуратурата на Република България.

Предвид изложеното, следва връщане на исковата молба.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ВРЪЩА на основание чл. 130 ГПК исковата молба от Е. Е. К., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. „Е. Й.“ № 83, вх. А, ет. 3, ап. 6, с която е предявен срещу Прокуратурата на Република България иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода 13.04.2022 г. -27.09.2022 г. в резултат на привличането ѝ като обвиняема за престъпление по чл. 316 вр. чл. 315, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, което не е извършила, и след изтичането на преследвателската давност, по ДП № 15268/2019 г. на 06 РУ СДВР, пр.пр. № 36216/2019 г. на СРП и пр.пр. № 17558/2022 г. на СГП, ведно със законната лихва от 26.09.2022 г. до датата на влизане в сила на прокурорски или съдебен акт, с който се признава, че деянията, за които ☐ е повдигнато обвинение, не съставляват престъпление по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 52230/2022 г. на СРС.

Решението, имащо характер на определение, подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____

